தமிழ்மணம் சர்வதேசத் தமிழ் ஆய்விதழ்
Tamilmanam International Research Journal of Tamil Studies
An Internationally Peer-Reviewed, Open Access Monthly Journal
eISSN: 3049-0723
Vol. 2 Issue: 01 August 2025

திருக்குறளில் வாழ்வியல் நெறிகள்

Life Principles in Thirukkural

தே. கோமதி எம்.ஏ, பி.எட்,

தமிழ் ஆசிரியை,

எஸ்.என்.எஸ் அகாடமி, கோயமுத்தூர் – 29

D. Gomathi M.A., B.Ed.
Tamil Teacher, SNS Academy,
Thudiyalur - Saravanampatti Road, Vellakinar Post, Coimbatore - 641029.
Email: gomathid1023@gmail.com

Abstract:

It is not an exaggeration to state that our Tamil literature embodies the life principles essential for human society to flourish. All the ethical principles that humans ought to adhere to are enshrined in the Thirukkural. This research paper aims to highlight a few of these principles, such as the principles of love, truthfulness, and charity. It is highly appropriate to recall here the statement by scholar Caldwell: "Even if civilization completely vanished from the world, if the Thirukkural and Kamban's epic remained, it would be enough to rebuild it again." In line with this statement, the principle of love will serve to restore love within humans who are living without humanity in today's bustling world. The principle of truthfulness will remind those who wander speaking falsehoods in this deceptive world of the greatness of truthfulness. The principle of charity will instill the quality of benevolence that should be present within everyone.

Keywords: Values, Life principles, Benevolence, Thirukkural

ஆய்வுச்சுருக்கம்

மனித சமுதாயம் தழைத்து வாழ்வதற்கான வாழ்வியல் நெறிகளை நமது தமிழ் இலக்கியங்கள் தன்னகத்தே கொண்டுள்ளன என்றால் அது மிகையாகாது. மனிதன் கடைபிடிக்க வேண்டிய அனைத்து வாழ்வியல் நெறிகளும் திருக்குறளில் பொதிந்துள்ளன. அவற்றுள் சில துளிகளாக அன்பு நெறி, வாய்மை நெறி மற்றும் ஈகை நெறி போன்றவற்றை சுட்டிக் காட்டுவதாக இந்த ஆய்வுக் கட்டுரை உள்ளது.

“உலகினில் நாகரிகம் முற்றிலும் அழிந்து விட்டாலும் திருக்குறளும், கம்பன் காவியமும் இருந்தால் போதும். மீண்டும் அதனைப் புதுப்பித்து விடலாம்”

என்ற கால்டுவெல் அறிஞரின் கூற்றினை நினைவு கூறுவது இங்கு மிகப் பொருத்தமானதாக அமையும். இக்கூற்றிற்கிணங்க இன்றைய பரபரப்பான உலகில் மனிதப்பண்பு இன்றி வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும் மனிதனுக்குள் அன்பை மீட்டுக் கொண்டு வருவதாக அன்புநெறி அமையும். வாய்மை நெறி பொய்யான இவ்வுலகில் பொய்மை பேசித்திரியும் மனிதனுக்கு வாய்மையின் மகத்துவத்தை நினைவுபடுத்தும். ஈகை நெறி ஒவ்வொருவருக்குள்ளும் இருக்க வேண்டிய ஈகைக்குணத்தை உணர்த்தும்.

திறல் சொற்கள்: விழுமியங்கள், வாழ்வியல் நெறிகள், ஈகைக்குணம்

வாழ்வியல் நெறிகள்: மனித வாழ்வின் உன்னத வழிகாட்டி

மனித மொழியின் ஆழமான உணர்வுகளையும், அனுபவங்களையும் வெளிப்படுத்தும் இலக்கியங்கள் முதற்கண் தோன்றின. அதன்பிறகே, அந்த இலக்கியங்களின் வடிவத்தையும், அமைப்பையும், பயன்பாட்டையும் நெறிப்படுத்தி, நிலையானதாக்க இலக்கணங்கள் உருவாக்கப்பட்டன. இதுபோலவே, மனித இனம் வெறும் இருத்தல்

என்ற நிலையைக் கடந்து, சமூகமாக இணைந்து வாழத் தலைப்பட்ட பின்னர், தனிமனித ஒழுக்கமும், சமூக நல்லிணக்கமும், பொருள்சார்ந்த மற்றும் ஆன்மிகமான முன்னேற்றமும் அவசியமாயின.

இந்தச் சூழலில், மனிதர்களின் வாழ்க்கை ஏதேச்சாதிகாரமற்ற, ஒழுங்கமைக்கப்பட்ட, செம்மையானதொரு பாதையில் அமைய வேண்டும் என உயர்ந்த சிந்தனையாளர்களும், ஆன்றோர்களும், ஞானிகளும் காலங்காலமாக அவர்தம் அனுபவம், அறிவு, மற்றும் ஞானத்தால் பகுத்தும், வகுத்தும், தொகுத்தும், மனித சமுதாயத்திற்கு ஒரு வழிகாட்டியாக வரையறுத்துக் கொடுத்த வாழ்வியல் கோட்பாடுகளே 'வாழ்வியல் நெறிகள்' எனப்படும். இவை, தனிமனித வாழ்வின் செம்மைக்கும், சமூகத்தின் நல்லிணக்கத்திற்கும், ஒட்டுமொத்த மனிதகுலத்தின் முன்னேற்றத்திற்கும் அடிப்படையான சட்டதிட்டங்கள் மற்றும் அணுகுமுறைகளாகும்.

இந்நெறிகளை வாழ்வின் அடிப்படையாகக் கொண்டு ஒழுகும்போது, தனிமனித வாழ்வில் மன அமைதியும், சமூகத்தில் நல்லிணக்கமும் உருவாகும். இது, நம் வாழ்க்கையை குழப்பங்களற்ற, முதிர்ச்சியடைந்த, திருந்திய மற்றும் ஆக்கப்பூர்வமான பாதையில் செல்ல வைப்பதாக அமையும். இதன்மூலம், ஒவ்வொரு தனிமனிதனும் தனது முழுத் திறனையும் உணர்ந்து, பொருள் பொதிந்த வாழ்வை வாழ்வதோடு, சமூகத்திற்கு ஒரு பயனுள்ள உறுப்பினராகவும் திகழ்வான்.

ஓர் மனிதன் பிறப்பிலிருந்து இறப்பு வரை, தனிமனிதனாக வாழும்போதும் சரி, குடும்ப உறுப்பினராகவும், சமூகத்தின் அங்கமாகவும் செயல்படும்போதும் சரி, அவன் பின்பற்ற வேண்டிய அறம் சார்ந்த, ஒழுக்கம் சார்ந்த, சிந்தனை சார்ந்த, செயல்சார்ந்த அனைத்து வழிமுறைகளையும், அதாவது, உண்மையைப் பேசுதல், நேர்மையுடன் இருத்தல், கருணையுடன் செயல்படுதல், பிறர் உடைமைக்கு மதிப்பளித்தல், தன்னடக்கம், பொறுமை, பிறர் நலன் பேணுதல், சமுதாயப் பொறுப்புணர்வு போன்ற அத்தியாவசியக் கோட்பாடுகளை மிகத் தெளிவாகவும், விரிவாகவும் இந்த வாழ்வியல் நெறிகள் எடுத்துரைக்கின்றன. இவை வெறும் கோட்பாடுகளாக இல்லாமல், மனிதன் சந்திக்க நேரும் பல்வேறு சூழல்களில் சரியான முடிவுகளை எடுக்கவும், அர்த்தமுள்ள வாழ்வை வாழவும் உதவும் செயல்முறைகளாகும்.

அன்பு நெறி: வாழ்வின் அடித்தளம்

மனித வாழ்வின் மகத்தான கோட்பாடுகளில் ஒன்றாய், அறநெறிகளின் சிகரமாய் திகழ்வது அன்பு நெறியே. இப்புவியில் அனைத்து உயிர்களும் எவ்வித பேதமின்றியும், எவ்வித தடையுமின்றியும் நலமாக வாழ வழிவகுக்கும் உன்னதமான சக்தி அன்பே. நம் வள்ளுவப் பெருந்தகை, இவ்வுலகில் இறைவனை அடையும் ஒரே வழி அன்பு நெறியே எனத் தெளிவாக எடுத்துரைக்கிறார். சடங்குகள், வழிபாடுகள் ஆகியவற்றைக் கடந்து, உயிர்களிடத்தில் காட்டும் உண்மையான அக்கறையும், கருணையுமே இறைத்தன்மையை உணர்வதற்கான மார்க்கம் எனக் கொள்ளலாம்.

உண்மை அன்பு என்பது எவ்வித பிரதிபலனையும் எதிர்பாராத தூய பாசமாகும். சுயநலம் கலக்காத, தன்னலமற்ற தியாக உணர்வின் வெளிப்பாடே இது. பிறரின் நலனைத் தன் நலனாய்ப் போற்றும் உயர்ந்த குணம் இது. உயிர் உடலோடு இணைந்து செயல்படுவது போல, மனித வாழ்வும் அன்போடு இரண்டறக் கலந்து ஒன்றி வாழ வேண்டும் என்கிறார் வள்ளுவர். அன்பு எனும் அச்சாணி இல்லையேல், வாழ்வு வெறும் சடலத்தைப் போன்றது; உயிரற்றதாகும். இக்கருத்தை அவர்,

"அன்போடு இயைந்த வழக்கென்ப ஆருயிர்க்கு என்போடு இயைந்த தொடர்பு" (குறள்.73)

என்னும் தனது குறளில் அழகாக விளக்குகிறார். இக்குறள், அன்பு நிறைந்த வாழ்வே உண்மையான, பயனுள்ள வாழ்வு என்பதை ஆழமாகப் பதிவு செய்கிறது.

மேலும், மனித உடலின் உள் உறுப்பாகிய மனம் அன்பில்லாமல் போனால், உடலின் மற்ற வெளி உறுப்புகள் இருந்தும் என்ன பயன் விளையும் என்பதை,

"புறத்துறுப்பு எல்லாம் எவன்செய்யும் யாக்கை அகத்துறுப்பு அன்பி லார்க்கு" (குறள்.79)

என்னும் குறள் வழியே சுட்டிக்காட்டுகிறார். வெளி உறுப்புகள் வெறும் தோற்றமே. அகம் தூய்மையின்றி, அன்பு எனும் ஜீவநாடி இல்லையெனில், மனிதன் மனிதனாக வாழ்ந்ததற்கான ஒரு அடையாளமும் இல்லை என்பது தெளிவுபடுத்தப்பட்டுள்ளது.

அன்பின் எல்லை மனித குலத்தோடு நின்றுவிடுவதில்லை. அது புல், பூண்டு முதல் விலங்குகள் வரை அனைத்து உயிர்களிடத்திலும் பரந்து விரிந்த ஒரு மகத்தான உணர்வு. பிற உயிர்கள் இடத்தில் சிறிதும் அன்பில்லாதவர்கள், தமக்குச் சொந்தமானவை என அனைத்துப் பொருள்களையும் பிறருக்காகப் பகிராமல் தாமே அனுபவிப்பர். ஆனால், அன்பின் வழி செல்பவர்கள், பிற உயிர்களின் துன்பத்தைப் போக்கத் தங்களின் செல்வத்தை

மட்டுமல்லாது, தங்கள் இன்னுயிரையும் ஈயத் துணிவர் என்கிறார் வள்ளுவர். இது வெறும் உயித்தியாகம் மட்டுமல்லாது, பிறரின் நலனுக்காகத் தன் நேரத்தையும், உழைப்பையும், பொருளையும் மனமுவந்து அளிக்கும் வள்ளல் தன்மையையும் குறிக்கும். இத்தகைய அறநெறியை,

"அன்பிலார் எல்லாம் தமக்குரியர் அன்புடையார் என்பும் உரியர் பிறர்க்கு" (குறள்.72)

என்னும் குறட்பாவினால் நாம் அறிய முடிகிறது.

அன்பு நெறி, மனிதர்களுக்குப் பல நற்பண்புகளையும், மனநிறைவையும் அளிக்கும். அது பிறரிடம் ஈடுபாட்டையும், ஆர்வத்தையும் ஏற்படுத்தும். அந்த ஆர்வம், நிலைத்த நட்பை, அதாவது எந்த ஒரு எதிர்பார்ப்புமின்றி உருவாகும் உன்னதமான நட்பைச் சாத்தியப்படுத்தும். இத்தகைய சிறப்பையும், அதன் விளைவுகளையும்,

"அன்புஈனும் ஆர்வம் உடைமை அதுஈனும் நண்பென்னும் நாடாச் சிறப்பு" (குறள்.74)

என்னும் குறட்பாவில் வள்ளுவர் எடுத்துரைத்துள்ளார். பண்டைத் தமிழர்களின் வாழ்வியல் அன்பை மையப்படுத்தியே அமைந்திருந்தது. உலகோர் அனைவரும் ஒரு குலமாக வாழ வேண்டும் என்ற பரந்த மனப்பான்மையுடன், விருந்தோம்பலையும், ஈகையையும் வாழ்வின் முக்கியமான அறங்களாகக் கருதினர். அன்பினால் இணைந்தால் மட்டுமே இவ்வுலகில் உண்மையான இன்பத்தையும், அமைதியையும் காண முடியும் என்று உறுதியாக நம்பினர்.

ஆகவே, அன்பு என்பது வெறும் சொல்லல்ல; அது வாழ்வின் அடித்தளம், அறத்தின் உறைவிடம், மனித குலத்தின் வளர்ச்சிக்கு வித்திடும் மகத்தான சக்தி. அன்பின் வழியில் வாழ்ந்து, அமைதியானதும், நிறைவானதுமான சமுதாயத்தை உருவாக்குவதே நமது இலக்காக இருக்க வேண்டும்.

திருக்குறள் போதிக்கும் அறநெறிகள் காலத்தால் அழியாதவை. அவற்றில் வாய்மை மற்றும் ஈகை ஆகிய இரு பண்புகளும் மனித வாழ்விற்கு அவசியமான இரு கண்களாகும். வள்ளுவர் இவற்றை எவ்வளவு நுட்பமாக வரையறுத்துள்ளார் என்பதைப் பின்வருமாறு விரிவாகக் காணலாம்:

வாய்மை நெறி:

திருக்குறள் கூறும் அறநெறிகளில் வாய்மைக்கு ஒரு சிறப்பிடம் உண்டு. வாய்மை என்பது வெறும் உண்மையை மட்டும் பேசுவதல்ல; அது பிறருக்குத் தீங்கு விளைவிக்காத வகையில் உண்மையை எடுத்துரைப்பதாகும்.

- "வாய்மை எனப்படுவது யாதெனின் யாதொன்றும் தீமை இலாத சொலல்." (குறள்.291) இந்தக் குறள் வாய்மையின் இலக்கணம் கூறும் அடிப்படைச் சூத்திரமாகும். வாய்மை என்பது யாதெனில், எந்த ஒரு சிறு தீங்கும் விளைவிக்காத சொற்களைப் பேசுவதாகும். உண்மை என்பது பல சமயங்களில் கசப்பானதாகவோ, பிறரைத் துன்புறுத்துவதாகவோ அமையலாம். அத்தகைய உண்மை, வள்ளுவர் பார்வையில் வாய்மை ஆகாது. ஒரு சொல் உண்மையாக இருந்தாலும், அது பேசுபவருக்கோ கேட்பவருக்கோ அல்லது மற்றவர்களுக்கோ மன உளைச்சலையோ, உடல் ரீதியான துன்பத்தையோ, சமூக அவமானத்தையோ அல்லது வேறு ஏதேனும் கெடுதலையோ விளைவிக்குமானால், அச்சொல் வாய்மையாகாது. மாறாக, உண்மையே பேசினாலும், அது உரக்கச் சொன்னாலோ, பிறர் அறியச் செய்தாலோ தீங்கு விளையாத சொற்களே வாய்மை எனப்படும். இது சொல்லின் வலிமை, விளைவு குறித்த வள்ளுவரின் ஆழமான புரிதலைக் காட்டுகிறது.
- மனம், மொழி, மெய் ஒருமைப்பாடு: வாய்மை என்பது வெறும் சொல்லில் மட்டும் நின்றுவிடாது. உள்ளத்தில் ஒன்று எண்ணி, வாயால் அதை மறைத்து வேறு பேசி, செயலால் பிறிதொன்றைச் செய்வது உண்மையில்லை. அத்தகைய இருத்தலை நீக்கி, அகமும் புறமும் தூய்மையாக வாழும் ஒழுக்கமே வாய்மையாகும். அதாவது, மனம், மொழி, மெய் (வாக்கு, செயல்) ஆகிய மூன்றும் ஒன்றுபட்டு, நேர்மையுடன் செயல்பட வேண்டும். இதில் பற்றுறுதி இல்லாதவர், பிறரின் நம்பிக்கையைப் பெறுவது கடினம். வாய்மையின் மிக உயர்ந்த வடிவம் இதுவே.
- பொய்யும் வாய்மையாகும் இடம்: பொதுவாக வாய்மை பேச வேண்டும் என்று வலியுறுத்தும் வள்ளுவர், சில அரிய சூழல்களில் பொய்யும் வாய்மையின் இடத்தைப் பெறும் என்று கூறி தனது அறச்சிந்தனையின் நுட்பத்தை வெளிப்படுத்துகிறார். "பொய்ம்மையும் வாய்மை யிடத்த புரைதீர்ந்த நன்மை பயக்கு மெனின்." (குறள்.292) குற்றம் இல்லாத, தூய நன்மையை விளைவிக்குமானால், ஒரு பொய்மையும் வாய்மையின் இடத்தைப் பெறும். எடுத்துக்காட்டாக, ஒருவரது உயிரைக் காக்க அல்லது பெரும் ஆபத்தைத் தடுக்க ஒரு சிறு பொய் சொல்லப்படுமானால், அது பொய்யாகக் கருதப்படாமல் வாய்மையாகவே கருதப்படும். இது ஒரு நடைமுறை சார்ந்த அறமாகும். ஆனால், இங்கு "புரைதீர்ந்த

நன்மை" (குற்றம் இல்லாத நன்மை) என்பது மிகவும் முக்கியம். அதாவது, சொல்லப்படும் பொய், எந்தத் தீய நோக்கத்தையும் கொண்டிருக்கக் கூடாது; சுயநலத்துக்கோ, பிறருக்குக் கேடு விளைவிப்பதற்கோ பயன்படுத்தப்படக் கூடாது; அது தூய நல்ல விளைவுகளை மட்டுமே தர வேண்டும். வள்ளுவர் இங்கு நடைமுறை அறத்திற்கும், நெறிமுறை அறத்திற்கும் இடையே ஒரு சமநிலையை உருவாக்குகிறார்.

ஈகை நெறி:

- அறநெறிகளில் ஈகை ஒரு மகத்தான பண்பாகப் போற்றப்படுகிறது. பிறர் துன்பம் கண்டு மனம் உருகி, தன்னால் முடிந்த உதவியைச் செய்வது ஈகையின் சாராம்சம்.
- "வறியார்க்கொன் றீவதே ஈகை மற்றெல்லாம் குறியெதிர்ப்பை நீர துடைத்து." (குறள்.221) ஈகை என்பது வறிய ஒருவனுக்கு, எதிர்பார்ப்பு ஏதுமின்றி, அவனது தேவையை அறிந்து கொடுப்பதே ஆகும். உண்மையான ஈகை என்பது தன்னலமற்ற அன்பு மற்றும் கருணையின் வெளிப்பாடு. வறியவர் அல்லாத பிறருக்குக் கொடுப்பதெல்லாம், ஏதோ ஒரு பிரதிபலனை எதிர்பார்த்துக் கொடுப்பது போலாகும். உதாரணமாக, தனக்குக் கிடைப்பற்றுள்ள ஒருவருக்குப் பொருளுதவி செய்வது, எதிர்காலத்தில் அதைப் பன்மடங்காகத் திரும்பப் பெறும் நோக்கத்துடன் இருக்கலாம். அல்லது, பெயர் புகழுக்காகவோ, சமூக அந்தஸ்துக்காகவோ கொடுப்பது, உண்மையான ஈகை ஆகாது. பயனை எதிர்பாராது, பிறர் நலம் நாடிச் செய்யும் தியாகமே உண்மையான ஈகை. எனவே, ஈகை என்னும் சிறந்த அறத்தைப் வாழ்க்கையின் ஓர் உயரிய பண்பாக, ஒவ்வொருவரும் தங்கள் மனதில் இருத்திச் செயல்பட வேண்டும்.
- ஈகை – அழியாத செல்வம்: வள்ளுவர் ஈகையை வெறும் கொடைப் பண்பாக மட்டும் பார்க்கவில்லை; அது ஒருவன் தன் செல்வத்தைச் சேமித்து வைக்கும் உன்னதமான வழியாகவும் கருதுகிறார். "அற்றார் அழிபசி தீர்த்தல் அஃதொருவன் பெற்றான் பொருள்வைப் புழி." (குறள்.226) குறிப்பாக, வறுமையால் வாடும் ஏழைகளின் கொடிய பசியைப் போக்குவது ஈகையின் உச்சகட்ட வடிவம். "அழிபசி" என்பது சாதாரண பசியல்ல, அது உடலைக் கரைத்து உயிரைப் போக்கும் கொடிய பசி. இந்தப் பசியைப் போக்குவது தலையாய அறம். இந்தக் குறள், பொருள் சேகரிப்பதன் உண்மையான நோக்கத்தை விளக்குகிறது. தன்னிடம் உள்ள செல்வத்தைப் பசியால் வாடுபவர்களுக்கு உணவாக அளிப்பதே, ஒருவன் தன் செல்வத்தைச் சேமித்து வைப்பதற்கான மிகவும் உன்னதமான இடம் என்று வள்ளுவர் கூறுகிறார். வங்கியில் சேமிப்பது போலவோ, நிலத்தில் புதைப்பது போலவோ அல்லாமல், பிறருக்கு உதவுவதன் மூலம் கிடைக்கும் புண்ணியமே அழியாத செல்வமாகும். பொருள் என்பது ஒருவனிடம் வந்து போவதாகும். ஆனால், அதனைத் துன்பத்தில் உள்ளவர்களுக்குச் செலவிடும்போது, அது நிரந்தரமான நல்ல விளைவுகளையும், ஆன்மீகப் பலன்களையும் தரும். இத்தகைய ஈகை, பொருள் குவிப்பு என்பதன் நோக்கத்தையே மாற்றியமைத்து, அதை ஒரு சமூகப் பொறுப்பாகவும், ஆன்மீக முதலீடாகவும் காட்டுகிறது.

சுருங்கச் சொன்னால், வாய்மை என்பது பிறருக்குத் தீங்கு விளைவிக்காத உண்மையை பேசுவதும், மனம், மொழி, மெய் மூன்றிலும் நேர்மையுடன் வாழ்வதும் ஆகும். ஈகை என்பது வறியவர்களுக்கு பிரதிபலன் எதிர்பாராது உதவுவதும், குறிப்பாக பசியைப் போக்குவதும், இது ஒருவன் தன் செல்வத்தைச் சேமித்து வைக்கும் சிறந்த வழியாகும். இந்த இரு அறங்களும் மனித சமூகத்தின் ஒட்டுமொத்த நலத்திற்கு மிகவும் அவசியமானவை என்பதை வள்ளுவர் மிகத் தெளிவாக எடுத்துரைக்கிறார்.

ஆன்மீக நெறி:

மனித வாழ்வின் உன்னதமான பயணத்தில், ஆன்மீகம் என்பது வெறும் சடங்குகளையும் வழிபாட்டு முறைகளையும் தாண்டி, தன்னை அறிதல் மற்றும் முழுமையான பேருண்மையை உணர்தல் ஆகும். ஆன்மீகம் என்பது அறிவை முழுமையாக அறிந்து கொள்ளும் ஒரு நிலையே ஆகும். இங்கு 'அறிவு' என்பது வெறும் உலகியல் ஞானம் மட்டுமல்லாமல், உலகையும் அதிலுள்ள உயிர்களையும் ஆளும் பரம்பொருளின் அறிவையும், அதனோடு நம்முடைய தொடர்பையும் உணர்ந்துகொள்வதாகும். இது தன்னுள் உறையும் ஆற்றலையும், பிரபஞ்ச இயக்கத்தையும் புரிந்து கொள்ளும் ஒரு அகப் பயணம்.

இந்த ஞான அறிவைப் பெறுவதற்கும், உண்மையான ஞானத்தை அடைவதற்கும், தமிழின் உலகப் பொதுமறையாம் திருக்குறள் ஒரு அரிய பொக்கிஷமாகத் திகழ்கிறது. அறம், பொருள், இன்பம் என்ற முப்பால்களையும் போதிக்கும் திருக்குறள், ஆன்மீக வாழ்வுக்கான மிக ஆழமான வழிகாட்டுதல்களையும்

தன்னகத்தே கொண்டுள்ளது. வள்ளுவப் பெருந்தகையின் ஒவ்வொரு குறளும் ஒரு வாழ்வியல் சூத்திரமாக அமைவதுடன், ஆன்மீகப் புரிதலுக்கான படிக்கட்டுகளாகவும் அமைகின்றன.

திருக்குறள் காட்டும் ஆன்மீகப் பாதை:

1. இறை முதல்மையை உணர்தல்:

அகர முதல எழுத்தெல்லாம் ஆதி பகவன் முதற்றே உலகு

விளக்கம்: எழுத்துகளின் தோற்றுவாயாகவும், அனைத்து ஒலிகளுக்கும் அடிப்படையாகவும் 'அகரம்' அமைவது போல, இந்த பிரபஞ்சம் மற்றும் அதிலுள்ள அத்தனை உயிர்களுக்கும் ஆதியான, முதன்மையான சக்தியாக இறைவனே விளங்குகிறார் என்பதை இக்குறள் மிக அழகாக, ஆழமாக உணர்த்துகிறது. அகரம் இல்லையேல் எழுத்துகள் இல்லை; இறைவன் இல்லையேல் உலகம் இல்லை. இது இறைவனின் சர்வவியாபகத்தையும், அனைத்து இருப்பிற்கும் அவரே மூலகாரணம் என்பதையும் தெளிவுபடுத்துகிறது. ஒருவன் ஆன்மீகப் பாதையில் அடியெடுத்து வைக்க வேண்டுமெனில், முதலில் இந்த பிரபஞ்சத்தின் மூல முதல்வனை, சிருஷ்டியையும் இயக்கத்தையும் நிகழ்த்தும் பரம்பொருளைப் பற்றிய தெளிவான புரிதல் அவசியமாகிறது.

2. கற்ற கல்வியின் நோக்கம்:

கற்றதனால் ஆய பயனென்கொல் வாலறிவன் நற்றாள் தொழாஅர் எனின்

விளக்கம்: தூய அறிவின் வடிவமான, மலமற்ற முழுமுதற் கடவுளின் திருவடிகளை வணங்காத ஒருவனுக்கு, அவன் கற்ற கல்வி எத்தகைய பயனையும் தராது என்று வள்ளுவர் கேள்வி எழுப்புகிறார். இங்கு 'கற்ற கல்வி' என்பது வெறும் உலகியல் அறிவையும், பட்டங்களையும் குறிக்காது. உண்மையான கல்வி என்பது, மனிதனை சிருஷ்டியின் நோக்கத்தை உணரச் செய்து, மெய்யறிவாகிய பரம் பொருளைப் புரிந்துகொண்டு, அவனது திருவடிகளைப் போற்றிப் பணிவதில்தான் உண்மையான பயன் அடங்கியுள்ளது என்பதை இக்குறள் மிக உறுதியாக வலியுறுத்துகிறது. ஒருவன் எவ்வளவுதான் அறிவு பெற்றிருந்தாலும், அந்த அறிவைக்கொண்டு இறைவனின் உயர்வையும், தன்னுடைய பணிவையும் உணராவிட்டால், அவன் பெற்ற அறிவு வெறும் சுமையாகவே அமையும் என்பதை இது உணர்த்துகிறது. இது பக்தி மார்க்கத்தின் முக்கியத்துவத்தையும், பணிவின் அவசியத்தையும் ஆன்மீகப் பயணத்தில் வலியுறுத்துகிறது.

3. இறைச் சேர்கையும் நிம்மதியான வாழ்வும்:

மலர்மிசை ஏகினான் மாணடி சேர்ந்தார் நிலமிசை நீடு வாழ்வார்

விளக்கம்: அன்பர்களின் உள்ளமாகிய தூய மலரில் (அகத்தாமரையில்) வீற்றிருக்கும் இறைவனின் மாட்சிமைப்பட்ட, தூய திருவடிகளைச் சரணடைந்தவர்கள் அல்லது சிந்திப்பவர்கள், இவ்வுலகில் நிறைந்த இன்பத்துடன், மன அமைதியுடன் நீண்ட காலம் வாழ்வார்கள் என்பதை இக்குறள் தெளிவாக்குகிறது. இங்கு 'மலர்மிசை ஏகினான்' என்பது இறைவனின் பற்றற்ற நிலையையும், உலக மாயைகளில் இருந்து விடுபட்ட தன்மையையும் குறிக்கும். அத்தகைய பற்றற்ற இறைவனின் திருவடிகளைப் பற்றுவதன் மூலம், இவ்வுலக வாழ்வின் சவால்களை எதிர்கொள்ளும் மன அமைதியையும், ஆன்மீக முக்தியையும் பெறலாம். 'நீடு வாழ்வார்' என்பது வெறும் உடல் சார்ந்த நீண்ட ஆயுளைக் குறிக்காமல், மன அமைதி, நிம்மதி, மற்றும் ஆன்மீகப் பூரணத்துவம் கொண்ட ஒரு நிறைவான, அர்த்தமுள்ள வாழ்வையே சுட்டுகிறது. இறைவனைச் சரணடைவதன் மூலம் அடையப்படும் நித்தியானந்தத்தையும், உள்முக அமைதியையும் இது மிக அழகாகப் பேசுகிறது.

சுருங்கச் சொன்னால், ஆன்மீகம் என்பது தன்னை அறிதல், இறைவனை உணர்தல், பக்தி மார்க்கத்தின் மூலம் அவனுடன் ஒன்றி வாழ்தல் என்பதே. திருக்குறள் கூறும் இந்த அறநெறிகள், வெறும் தார்மீகக் கோட்பாடுகள் மட்டுமல்லாமல், ஒரு மனிதன் நிறைவான ஆன்மீக வாழ்வைப் பெற்று, இவ்வுலகிலும் அவ்வுலகிலும் இன்புற்று வாழ வழிவகுக்கும் உன்னதமான வாழ்வியல் தத்துவங்களாகும்.

முடிவுரை:

மனித வாழ்வின் உன்னத விழுமியங்களையும், அறநெறிகளையும் போதிக்கும் ஒப்பற்ற பொக்கிஷமாகத் திருக்குறள் திகழ்கிறது. வெறும் இலக்கிய நூலாக மட்டும் அன்றி, ஒவ்வொரு தனிமனிதனும் சமுதாயத்தில் செம்மையாக வாழ்வதற்கும், ஒரு சீரான சமுதாயத்தை உருவாக்குவதற்கும் தேவையான அனைத்து வாழ்வியல் தத்துவங்களையும், ஒழுக்க நெறிகளையும் தன்னகத்தே கொண்ட ஒரு கலங்கரை விளக்கமாக இது ஒளிர்கிறது.

மனிதர்கள் வாழ்வில் எந்தவிதமான துன்பங்களும், மனக்கசப்புகளும் இன்றி, அமைதி மற்றும் நிறைவுடன் வாழ வேண்டுமென்றால், அதற்கு அடிப்படையாக அறநெறிகளைக் கடைபிடிப்பது மிகவும் அவசியம். அன்பு நெறி, வாய்மை நெறி, ஈகை நெறி, ஆன்மிக நெறி போன்ற உயரிய அறநெறிகளின் உண்மையான பொருள் என்ன

என்பதையும், அவை எவ்வாறு நடைமுறை வாழ்வில் பின்பற்றப்பட வேண்டும் என்பதையும் ஆழமாகப் புரிந்துகொண்டு, அதன் வழியில் நடப்பதே நிலையான இன்பத்திற்கு வழிவகுக்கும்.

- அன்பு நெறி: தன்னலமற்ற அன்பே மனித உறவுகளின் ஆணிவேர். பிற உயிர்களிடத்தும், குறிப்பாக சக மனிதர்களிடத்தும் பரிவும், பாசமும் காட்டுவதன் மூலம் பகையையும் பிரிவினையையும் நீக்கி, இணக்கமான சமூக வாழ்வை உருவாக்க முடியும். ஒருவருக்கொருவர் நேசிக்கவும், அனுசரிக்கவும் கற்றுக்கொள்வது, தனிப்பட்ட வாழ்க்கையிலும் சமூக அமைதியிலும் புரட்சிகரமான மாற்றங்களை ஏற்படுத்தும்.
- வாய்மை நெறி: உண்மை பேசுதல் என்பது வெறும் சொல் நேர்மை மட்டுமல்ல, சிந்திப்பதிலும், செயல்படுவதிலும் நேர்மையைக் கடைபிடிப்பதாகும். இது நம்பகத்தன்மையையும், பரஸ்பர மரியாதையையும் வளர்த்து, சமூகப் பிணைப்பைப் பலப்படுத்துகிறது.
- ஈகை நெறி: பிறருக்காக விட்டுக்கொடுத்தல், உதவுதல், இல்லாதவர்களுக்கு ஈதல் போன்ற தர்ம சிந்தனைகள், சமூகத்தில் சமத்துவத்தையும், சகோதரத்துவத்தையும் வளர்த்து, வறுமையையும் துன்பங்களையும் போக்க உதவுகிறது.
- ஆன்மிக நெறி: இது மதச் சடங்குகளைக் கடந்து, தன்னையும் இவ்வுலகையும் புரிந்துகொள்ளும் ஓர் அகப்பயணம். மன அமைதி, தெளிந்த சிந்தனை, உலகியல் பற்றின்மை போன்ற நற்பண்புகளை வளர்த்து, வாழ்வின் சவால்களை எதிர்கொள்ளும் மன வலிமையைத் தருகிறது.

இத்தகைய சிறப்புமிக்க நெறிகளையெல்லாம் பல்வேறு அதிகாரங்களில் மிக எளிமையாகவும், தெளிவாகவும் வள்ளுவப் பெருந்தகை வகுத்துக் காட்டியுள்ளார். அந்த வாழ்வியல் நெறிகளின் படி வாழும் வாழ்வே, தனிமனிதனுக்கு மனநிறைவையும், சமூகத்திற்குச் சிறந்த நல்லிணக்கத்தையும் அளிக்கும் என்பது எவ்வித ஐயமுமின்றி நிரூபிக்கப்பட்ட உண்மையாகும். வள்ளுவர் காட்டிய வழியே நிலையானதும், என்றும் புதுமை குன்றாததுமான வாழ்வியல் பாதை என்பதில் சிறிதும் சந்தேகமில்லை.

துணைநூற்பட்டியல்

1. திருக்குறள் (கபிலர், பரணர், நக்கீரர் போன்ற பல்வேறு உரையாசிரியர்களின் விளக்கங்களுடன்)
2. வேதாத்திரியம் (வேதாத்திரி மகரிஷியின் வாழ்வியல் தத்துவங்கள் மற்றும் மனவளக் கலைப் பயிற்சிகளை உள்ளடக்கிய நூல்கள்)
3. ஆத்திசூடி (ஔவையாரின் நீதிநூல்கள் – குழந்தைகளுக்கு எளிய முறையில் அறம் கற்பிக்கும் பாடல்கள்)

References:

1. Thirukkural (with explanations by various commentators such as Kapila, Paranara, Nakkhirar)
2. Vedatriyam (books containing the life philosophies and mental exercises of Vedatri Maharishi)
3. Aathisudi (Avaiyar's ethical books - songs that teach morality to children in a simple way)

License

This work is licensed under a Creative Commons Attribution 4.0 International License.

Our journal adopts CC BY License Creative Commons Attribution 4.0 International License http://Creativecommons.org//license/by/4.0/ . It allows using, reusing, distributing and reproducing of the original work with proper citation.